

သခင်စကား

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

ထားရသူများ စိန်ခေါ်မှုသည်ကား ထိုကာလ၌ ငါသည် နားထောင်မည်၊ စိုးကောင်းကင် စကားကို နားထောင်၍ သူသည် မြေကြီး စကားကို နားထောင်မည်။ မြေကြီးသည်လည်း ဆန်ခေါ် ပျော်စရာ ခေါ် ဝို၏ စကားကို နားထောင်၍ ... ..မသနား မနစ်မက်စေသော သတို့သမီးကို ငါ သနားနစ်မက်မည်။ ဟောရှေ့ ၂:၂၁-၂၃

ဧကန်စဉ် (၅၈)

ခွန်လ

၂၀၁၆ ခုနှစ်

ဧကန်စဉ် (လစဉ် ပထမ ထုတ်ဝေနေ့ကိုး ခေတ် ပြန်ချီသည်)

ချစ်သူ့ ပေးစာများ - ၅

ချစ်သူ

ကိုယ့်ကိုယ်ကို “ရှုပ်ကလဲ ဆိုးလိုက်တာ၊ သူများလိုလဲ မလှဘူး” ဆိုပြီးတော့များ စိတ်ပျက်နေမိသလားကွယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လိုဘဲ မြင်မြင် သူများတွေ ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုဘဲ မြင်မြင်၊ ဝါရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာတော့ ချစ်သူက ပြစ်မျိုး ပဲ့မထင် အလှပကေးလေးပါဘဲ။ တကယ့်ကို ပြီးပြည့်စုံတဲ့ သူပါဘဲကွယ်။

အရင်တုန်းက ဘာတွေ ဖြစ်ပျက် ခဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လိုဘဲ အပြစ် မြင်ခဲ့ မြင်ခဲ့၊ အခုအချိန်မှာတော့ ဝါရဲ့ အသက်နဲ့ ဝါရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေက ချစ်သူရဲ့ ဘဝ ကို ရှင်သန်စေလို့ အကောင်းဆုံး အပြည့် စုံ ဆုံး ဘဝကို ပြောင်းလဲ ပေးပြီး သွားပြီ လို့ ယုံကြည်လိုက်ပါ။

အပြင်ပန်း ရုပ်ရည်တွေက အ ချိန် ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ မတော်တဆ ထိခိုက် မှုကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ တဖြည်းဖြည်း ဒါမှ မဟုတ် ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲ သွား တာ တွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝါရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ကြည့်တဲ့ အခါမှာတော့ ချစ်သူဟာ အမြဲတမ်း အလှဆုံးနဲ့ အကောင်းဆုံးပါဘဲကွယ်။ နှိုင်းယှဉ်စရာ မရှိတဲ့ တကယ့် “အနှိုင်းမဲ့” ပါဘဲ။

ချစ်သူရဲ့ ဘဝမှာ ဘာတွေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဘာတွေ ခံစားနေရ တယ်၊ ဘာတွေအတွက် စိုးရိမ် ပူပန်နေရတယ် ဆိုတာကို ချစ်သူနဲ့ အမြဲတမ်း အတူရှိတဲ့ ငါက အစအဆုံး တစ်လုံးမကျန် သိနားလည်ပါတယ်။ ထပ်တူထပ်မျှ ခံစား ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ပျက်အားငယ် ကြောက်ရွံ့မှုတွေ ခံစားရ တိုင်းမှာ ဝါ ဆီကို လာပါ၊ ရင်ဖွင့်ပါ၊ ငိုကြွေးပါ၊ ငါ အမြဲတမ်း ချစ်သူ အတွက် ရှိနေပါတယ်။

ချစ်သူရေ ဘဝခရီးမိုင်တွေ အများကြီး လျှောက်လာခဲ့ပြီးပြီ၊ အကောင်း အဆိုး အနိမ့်အမြင့် မျိုးစုံလဲ ကြုံလာခဲ့ပြီးပြီ။ နောက်ထပ် ဆက် လျှောက်ရမဲ့ ခရီးမိုင်တွေလဲ အများကြီး ရှိသေးတယ်။ ဘဝခရီးတွေ လျှောက် လှမ်းရင်းနဲ့ မောပန်း နှမ်းနယ်လာတဲ့ အခါမှာ ဝါဆီမှာ လာပြီး ခိုနားလို့ပါ။ ချစ်သူကို ခွန်အားတွေနဲ့ ပြန်ပြီး ပြည့်စုံစေမယ်။ စိတ်ပျက် အားငယ်မှုတွေ ခံစား ရတဲ့အခါမှာ ဝါရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေနဲ့ ချစ်သူကို ပတ်စည်း လုံခြုံစေပါမယ်။ အေးချမ်း ငြိမ်သက်စေပါမယ်။

ဝါရဲ့ အချစ်ရဆုံးသော တစ်ဦးတည်း ပြည့်စုံသော ချစ်သူ ထားရသူများကြောင့် ငါသည် စေလွှန်းခမ်းမြောက်၏။ ငါ၏ ဘုရားသခင် ကြောင့် ငါ့ဗိညာဉ်သည် ချစ်လန်းစည်။ ဟောရှေ့ ၁၁:၁၁ ချစ်တဲ့

JESUS
(**ကောင်းကင်** ခံစားရေးသားသည်)

သူ

သင့် အပြစ် အတွက် သူ့ အသက် မပဲ့ဘဲ သစ်တိုင်ထက် သက်တော် စွန့်ခဲ့တယ် ။
မောင်လမင်း

၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

အမေ့

- * ရေမြေရပ်ခြား အဝေးမှာ နေလဲ အမေ့ သောက ပြာသာခတ်လို့ ဝါသား အတွက် တောင်းဆုတွေနဲ့ ပို့သ မေတ္တာ ထာဝစဉ် အမြဲတဲ့ ။
- * အမေ့ရဲ့သား အပြစ်များကြောင့် အများတကာ ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် ရှုတ်ချ စွန့်ပယ်ထားလဲ တွေးပိုက် ပွေဖက် ။
- * အမေ့ မေတ္တာ လွှမ်းခြုံနှေးလို့ ဝါသား အပြစ် ခွင့်လွှတ် ချစ်သည် တူနှိုင်း ဘယ်အရာ ရှိနိုင်မည်နည်း ။

မေ့မိတာ

၀၀၀

မိခင်များနေ့ နှင့် ခေါ်တော်မူခြင်း ၁၄ နှစ်မြောက် “ခေမိုး” သို့ အမှတ်တရ ဇာဇုများ

အမေ - အများ ပြောနေကျ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်။
သိပ်ပြီးတော့ မထူးခြားပေမဲ့ ၊
‘မူး’ သွားနိုင်တယ်၊ ‘လူး’ သွားနိုင်တယ်။
အခန့် မသင့်ရင် ‘ရူး’ သွားနိုင်တယ်။
အဲဒီ စကားတစ်ခွန်းဟာ ဘာလဲ သိလား။
“အချစ်” ပေါ့ အမေရယ်။

အမေ - ထိန်ထိန် သာ နေတဲ့ ဖိုးလမင်းကို မော့ကြည့်ရင်း ပါးပြင်ပေါ်က စီးကျလာတဲ့ အရာတွေဟာ မျက်ရည်တွေ ဖြစ်နိုင်သလို အမေ့ကို သတိရတဲ့ အမှတ်အသား လေးတွေလဲ ဖြစ်နိုင်သေးတာပေါ့နော်။

အမေ - မျှော်လင့်ခြင်းဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းဟာ မျှော်လင့်ချက် ထားတတ်တဲ့ သူတွေ အတွက် ဖန်တီးထားခဲ့မှန်း အမေ့ကျမှ သား လေးလေးနက်နက် သိခဲ့ပါပြီ။

အမေ - သား စာအုပ်တွေထဲမှာ ဖတ်ဖူးတယ်။ စာတန်မာရ်နတ်က သူ့ကိုယ်စား ဒီလောကကြီးထဲကို မိန်းမတွေ စေလွှတ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို သား မယုံပေမဲ့၊ လူတွေကို စောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် ဘုရားသခင်ဟာ သူ့ကိုယ်စား မိခင်တွေ ချန်ထား ပေးခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ စကားကို သား လက်ခံ ပေးလို့ ရပါတယ်။

အမေ -

- * အမေဟာ သားသမီးတွေ ငယ်ငယ်လေးတုန်းက “ နို့ရည်စက်” တွေ ပေးခဲ့တယ်။
- * စားစရာ မလောက်ငှလို့ ရှိရင် သားသမီးတွေကို ဦးစားပေးကျွေးပြီး အမေ ကိုယ် တိုင် ကတော့ “ တံတွေးရည်စက်” တွေကို မြို့ချပြီး အတိတ်ခံ တင်းတိမ်ပေးခဲ့ကြတယ်။
- * သားသမီးတွေ နည်းနည်းကြီးလာတော့ “ခွေးရည်စက်” တွေ ပေးခဲ့ပြန်တယ်။
- * သားသမီးတွေ အရွယ်ရောက်လာတော့ ခေါင်းမာပြီး နားထူတဲ့ သားသမီး တွေ အတွက် အမေဟာ “မျက်ရည်စက်” တွေ ထပ်ပြီးပေးပြန်ပါတယ်။

* အသက်ဘေးနဲ့ ကြုံလာရင်လဲ သားသမီးတွေအတွက် အမေဟာ “သွေးရည်စက်”တွေကို ပေးဖို့ ဝန်မလေးဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး အာမခံရပါတယ်။

အမေ - အမေဟာ သားသမီးတွေ စားဖို့အတွက် ရှာပေးခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ချက်ပြုတ် ပေးခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ သားသမီးတွေ အဆင်သင့် စားနိုင်အောင် ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်း ပေးခဲ့ပြန်ပါတယ်။

အမေ - လောကဒဏ်ရဲ့ ထိုးနှက်ချက် မှန်သမျှကို သားသမီးတွေရဲ့ အရှေ့က ရင်ဆိုင် ပေးခဲ့တဲ့ အမေ၊ အမေ မရှိတော့တဲ့နောက် တိုင်းတပါးမှာ နှဖူးက ချွေး၊ ခြေမ ထိ ကျအောင် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သားကို တွေ့ရင် အမေ ဘာများ ပြောအုံး မလဲ။ (သား စဉ်းစားမိတာပါ)

အမေ - နိုင်ငံခြားသား အလုပ်ကြမ်းမသား (G.W) ဆိုပြီး အထင်သေး အမြင်သေး အပြောခံရတဲ့အခါတိုင်း သား လှည့်မကြည့်ဖြစ်အောင် အမေ့ဆီက နှိမ့်ချ တတ်တဲ့ စိတ်ကလေး သားကို ပေးပါလား အမေရယ်။

အမေ “ ပြီးပါပြီ ” ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရဲ့ အနောက်မှာ ဘာမှ မရှိကြဘူးလို့ ထင်ကြပေမဲ့ မိခင်များနေ့ ရောက်တိုင်း သား သတိရနေဆဲပါ။ အမေ့ရဲ့ ကြီးမားတဲ့ မေတ္တာကို တွေးမိတိုင်း သား မျက်ရည်ပဲ နေဆဲပါ အမေရယ်။။

(SAW A. THAW)

၀၀

ဝေးချွားမှာစိုးကြောက်တယ်

ကျွန်မ ကတော့ ဘာသာကွဲ မိဘနှစ်ပါးက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ သမီးလေးပါ။ မေမေအမျိုးတွေဘက် သွားလည်ရင် ဘာသာခြား သူလေး တစ်ယောက်လို ဆက်ဆံကြပါတယ်။ ဖေဖေ အမျိုးတွေဘက် သွားလဲ ဒီလိုဘဲပေါ့။ ဒီတော့ မိဘနှစ်ပါးဟာ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်နေတာလဲလို့ တွေးမိရင်း စိတ်ညစ်မိတယ်။ နှစ်မျိုးစလုံးကလဲ ကောင်းတာချည်း ဟောပြောကြတော့ ကျွန်မလည်း နှစ်ဘက် အမျိုးတွေနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မေမေကတော့ ဖေဖေအကြိုက် လိုက်ပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွန်မကို ခရစ်ယာန် ဘာသာထဲ သွင်းပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မ အရွယ်ရောက်လာတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းလဲ လိုက်သွား သလို ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလည်း တက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့လဲ ဘာသာ နှစ်မျိုး စလုံးကို လေ့လာခွင့် သိခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ တစ်ဘာသာတည်းကို မိမိရရ သိနေတဲ့ သူထက် မသာ ရင်တောင် ကိုယ့်ဘာသာတရားရဲ့ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ဂဗ နဏ မသိသူတွေ ထက်တော့ သာမယ် ထင်ပါတယ်။ တစ်ချို့ ကလည်း ကျွန်မကို သခင် နှစ်ဦးရဲ့ အစေကို မခံရဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီအခါကျရင်လည်း ကျွန်မ က “သခင်နှစ်ဦး စလုံးက ကောင်းတာ တစ်ခု တည်းကိုပဲ ညွှန်ပြခဲ့လို့ ကျွန်မ လိုက်လုပ်ခဲ့မိလျှင် ကျွန်မဟာ သခင် တစ်ဦးတည်းရဲ့ အစေကို ခံသလိုမျိုး ဖြစ်နေတာပေါ့”လို့ ပြောခဲ့မိတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်နေလို့ ကျွန်မ အများနဲ့ လိုက်လျော ညီထွေ နေခဲ့ပါတယ်။ ငယ်စဉ်က ကျွန်မရဲ့ ဆရာသမား များက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် စာမေးပွဲတွေကို ဝင်ဖြေခိုင်းရင် ကျွန်မရဲ့ မိခင်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်နေလို့ ဝင်ဖြေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို စာမေးပွဲ ဝင်ဖြေလိုက်လို့ ခရစ်ယာန် ဘာသာကို ကျွန်မက စွန့်လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရားကျောင်းတက်ပြီး သခင်ယေရှုရဲ့ နာမတော်ကို ခိုလှုံလိုက်ရရင် ခွန်အားတွေ ရှိလာတယ်လို့ ယုံကြည်နေမိပါတယ်။ မေမေ ဆွေမျိုးတွေကလည်း ကျွန်မကို နိမ္မာန်ရောက်ကြောင်း တရားများကို ဟောပြီး ဆွဲဆောင်ကြပါတယ်။ ဖေဖေ ဆွေမျိုး များကလည်း ကောင်းကင် နိုင်ငံတော် အကြောင်း ပြောပြပြီး ဆွဲဆောင် ကြပြန်ပါတယ်။ မေမေ့ဘက် လိုက် သွားရင်လည်း ဖေဖေ အားငယ်

မှာကို စိုးရိမ် သလို။ ဖေဖေ့ဘက် လိုက်သွားရင်လည်း မေမေ မျက်နှာငယ် မှာကို ကျွန်မ မလို လားခဲ့ပါဘူး။

ဒီလို တွေ့စေ နေတဲ့ ကျွန်မကို တစ်နေ့မှာ ပြတ်သားဖို့အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခု ဘုရားသခင်က ပေးခဲ့ပါတယ်။

မိဘနှစ်ပါး ဆုံးပါးသွားပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်မဟာ ဘုရားစင်လေး ရှေ့မှာ ဘုရားရှိခိုးရင်း တစ်ယောက်ထဲ ငိုနေမိပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်မရဲ့ ပုခုံးကို တစ်ယောက်ယောက်က ပုတ်လိုက်သလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ နောက် ပြီး ကျွန်မ နားထဲမှာလည်း “ဘယ်တော့မှ မသေတဲ့ ဝါ ရှိနေတာဘဲ” ဆိုတဲ့ အားပေး စကားသံ ကို ကြားမိလိုက်တယ်။ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ ကြက်သီး ထသွားပြီး ချက်ချင်းဘဲ အားငယ်စိတ်တွေ လွင့်ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ “အမြဲ ရှိနေနိုင် တာ ထာဝရဘုရား ဘဲ” ကျွန်မကို ခွန်အားပေးနေတဲ့ ထာဝရဘုရား ကျွန်မကို ပစ်သွားမှာ စိုးရွံ့မိတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်မကို သတိပေးလိုက်သလို ခံစား လိုက်ရပြန်ပါတယ်။ ခရစ်တော် ဘုရားကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ အကြွင်းမဲ့ လက် ခံပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ သူနဲ့ ကျွန်မ မဝေး နိုင်တော့ပါ။ ဒါကြောင့် “ထာဝရ အသက်ရှင်နေမည့် ထာဝရဘုရား နှင့်သာ မဝေးဖို့ အဓိက” လို့ ကျွန်မ ဘုရား စင်ရှေ့မှာ ရေးလိုက်မိပါတယ်။

သောလံ ၂၇:၁၀ “ကိုယ် မိဘတို့သည် ဓေတုစိုင်းကို စွန့်စောင့်လည်း၊ ထာဝရ ဘုရား သည် ဓေတုစိုင်းကို ချီငှက်စောင့်စေမည်။”

လူသားမှန်သမျှ သေကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတော်ကောင်းတို့ ဟောကြား ခဲ့တဲ့ တရားတွေကတော့ ပြန်ပွားပြီး ကျန်နေမှာဖြစ်သလို ထို သူတော် ကောင်း တို့ရဲ့ တရားတွေကို တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ကြားပြီး ဘာသာတရား တိုင်းဟာ အကောင်းဆုံး ကြိုးစားကျင့်ကြံ နေကြပါတယ်။ ထို သူတော်ကောင်း လူသား များကိုလည်း အရင်းအမြစ်ခံ စစ်ဆေးကြည့်ရင် ထိုတရားများက ညွှန်ပြတဲ့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ ကမ္ဘာဦးအစမှ ကမ္ဘာ လောက အားလုံးကို ဖန်ဆင်း တော်မူသော ထာဝရ ဘုရားသာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ပေးခဲ့ကြ ပါတယ်။

ထာဝရဘုရားသာ မရှိလျှင် ကမ္ဘာ လောက ကြီးလဲ မရှိနိုင်။ တရားလဲ မရှိနိုင်ခဲ့ပါ။ ထို တရားများကို လူသားတိုင်းကို ညွှန်ပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ ရဲ့ မိတ်ဆွေ တစ်ချို့ က ထာဝရဘုရားကို မြင်ဘူး လို့လား၊ မမြင်ဘူးဘဲ ဘယ်လို ယုံကြည်လဲ လို့ မေးကြပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ကတော့ မြင်နိုင်ခွင့် မရှိတဲ့ (ညစ်ညူး သော အပြစ်သားများ အနေနှင့် သန့်ရှင်းသော ဘုရား ကို ဖူးမြင်နိုင်ရန် မထိုက်တန်၍ ခက်ခဲသည်) ထာဝရ ဘုရား ကိုလဲ ယုံကြည် အားကိုး ပါတယ်။

ကျွန်မ သိချင်တဲ့ တရားတော်နဲ့ ပတ် သက်တဲ့ အကြောင်းအရာများကို အဖဘုရား ရှင်းပြလေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်မ ကို လဲ သွယ်ဝိုက် တဲ့ နည်းနဲ့ သွန်သင်ပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ အလင်း၊ ကျေးဇူးတော်သာမက ခွန်အား ကျေး ဇူး၊ မေတ္တာတရား ကျေးဇူးများ စသည်ဖြင့် ကျေးဇူးတော် များစွာကို ပေးခဲ့တဲ့အတွက် အဖဘုရားသာ အနားမှာရှိနေပါလျှင် ကျွန်မ ဘယ်အရာ ကို မဆို ရင်ဆိုင်ဝံ့ လာပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရုပ်ပုံတော်ကို မမြင်ရပေမဲ့လည်း ထာဝရ ဘုရားသည် လူသား အားလုံးရဲ့ တစ်ဆူတည်းသောဘုရား လို့ စိတ်ချပြီး ယုံကြည်အားကိုး ခဲ့ပါတယ်။ အဖ ဘုရားက ကျေးဇူးတော်များ ပေးသလို ကျွန်မ ကလည်း ပြန်လည် ပေးဆပ် တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီလို ခိုင်မာတဲ့ ယုံကြည်ခြင်း ရရှိဖို့အတွက် ကျွန်မ ဟာ ဘာ သာ ကွဲ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွား လာသော သမီးလေး ဖြစ်ခဲ့တာကို အခု အချိန်မှာ နားလည်ခဲ့ပါပြီ။ ထာဝရ ဘုရားကို သိကျွမ်းခွင့်ပေးတဲ့ ကိုယ်တော်ကိုလဲ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။

နောင်ခါများမှ - - အဖဘုရားရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ကျေးဇူးတော်များကို သက် သေခံပါအုံးမယ်။ ဤဆောင်းပါးလေး ဖြစ်မြောက်အောင် ပိုင်းဝန်း ကူညီကြသူ အပေါင်း အား ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ သက်ရောက်ပါစေသော် ...။

ရေကြည် (ဓမ္မစင်ကာပူ)

တစ်ဦးတည်းသော အမေ

လောကကြီးမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကမှ ဖခင်မဲ့၊ လင်ကောင် မပေါ်တဲ့ ကလေးများကို မမွေးချင်ကြပါဘူး။ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ကြာရင်လဲ တစ်နေ့ ငါတို့ ကွဲကြမှာဘဲလို့ တွေးထင် မထားကြပါဘူး။ ဖခင်မဲ့တဲ့ ကလေး တစ်ယောက် မွေးရလိမ့်မယ် လို့လဲ မထင်ခဲ့ကြပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ လောကကြီးမှာ သိက္ခာ တရားဟာ စက္ကူပါးပါး တစ်ချပ်လိုမျိုး ထိလိုက် တာနဲ့ ကြေမှုသွားတတ်တာကြောင့် မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်သွားတတ်ကြ ပါတယ်။ ဒီလို အဖေ မရှိ၊ လင်ယောက်ျား မရှိဘဲ ကလေး တစ်ယောက်ကို မွေးပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့အင်အားဟာ အားနွဲ့တဲ့ မိန်းမသား တွေမှာ မရှိကြ ပါဘူး။ လောကကြီး ကလဲ မြေနိမ့်ရာ လှိုစိုက် တတ်ပါတယ်။ ပန်ဝန်းကျင်ကလဲ ကဲ့ရဲ့တတ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့လဲ လောကခံရဲ့ ဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့ ဘဝနည်းသားပိုင်ရှင် မိန်းမများရှိကြပါတယ်။ အများကတော့ Single Mother လို့ခေါ်တတ်ကြပါတယ်။ ဖြစ်လာခဲ့ရတဲ့ ဘဝပေး အခြေအနေကို ရှောင်မပြေး ကြပါဘူး။ ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွားလာတဲ့ မိမိရင်သွေးကို အဖော် မပါ တစ်ကိုယ်တည်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သတ္တိရှိသော မိန်းမများ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ချို့ကတော့ လင်ယောက်ျားရှိလျက်နဲ့ အပြစ်မဲ့တဲ့ ကလေးငယ် ကို ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ကတည်းက သတ်လိုက်ကြပါတယ်။ ရက်စက်သော၊ နှလုံးသား မရှိသော မိန်းမများ ဖြစ်ပါတယ်။

Single Mother တွေဟာ အတွေးအခေါ် ပိုထက်မြက်ပြီး ကလေး အပေါ်မှာ ယုယကြင်နာစိတ် ပိုရှိကြပါတယ်။ မိဘ၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာဘဲ ပြောပြော အရှက်တရားကို မိမိရင်သွေးနဲ့ မလဲဘဲ သူတပါး တံတွေးခွက် မှာ ပက်လက်ပျော်ရဲ ခဲ့ကြပါတယ်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားတွေ ရဲ့ စွန့်ပယ်၊ စွန့်ပစ်၊ တာဝန်မယူမှုကို ခံခဲ့ကြရပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ နှလုံးသားဟာ စိတ်ပျက်သွားခြင်း မရှိဘဲ သူတို့ရဲ့ ရင်သွေးတွေကို လောကကြီးထဲ ရောက်လာ အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ အမျိုးသမီး စွမ်းဆောင်ရှင်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဒီလို ရေးလိုက်လို့ Single Mother ဖြစ်ဖို့ အားပေးတာ မဟုတ် ပါဘူး။ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်လာတာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းသာ ကျမယ်ဆိုရင် လောကကြီးမှာ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ရှိလာမှာတောင် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လောကကြီးမှာ ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်ရတဲ့ အခြေအနေမှာ ဖြစ်လာခဲ့ရတဲ့ အပေါ် အကောင်းဆုံး အသက်ရှင်သွားတဲ့ သူတို့တွေရဲ့ ဘဝကို စာနာဖို့ပါဘဲ။

ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် ကြမဲ့အစား ကြင်နာ သနားကြပါ။ ဝေဖန် အတင်းအဖျင်း ပြောကြမဲ့ အစား အကြံဉာဏ် ပေးကြပါ။ သူတို့တွေရဲ့ ဘဝကို မြှင့်တင်ဖို့ ကြိုးစားပေးကြပါ။ မိဘမဲ့ ကလေးတွေ မဖြစ်ဖို့ Single Mother တွေက စွမ်းဆောင်နေကြပါတယ်။ တွယ်ရာမဲ့ မိဘမဲ့ ကလေး ဖြစ်မဲ့အစား မိခင်တစ်ဦး တည်းရှိတဲ့ ကလေးက ပိုမြတ်ပါတယ် ။ ။

Something is better than nothing.
Single မိခင်များ ဘဝကို ဝိုင်းဝန်း ကူညီစာနာ ကြပါ။
Single မိခင်များကို ဘုရားသခင် ကောင်းကြီး ပေးပါစေ။
(ဘဝ အလှပိုင်ရှင် Single မိခင်များကို မိခင်များနေ့မှာ ဒီဆောင်းပါးလေးနဲ့ ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါတယ်) ။ ။

မလေး : (ဂျူလီဇီ)

ဗွားမြင်သော သားသမီးဆိုသည် ထာဝရဘုရား ဇေယျာန် ဝေးသနား ဝေးစေသော စေတနာဖြစ်ကြ၏။ ဓာတ် ၁၂၅:၃
၀၀

ဘွဲ့ ယူသော ကားသမား

ဘီလ် သည် အလွန် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် အိမ်ထောင်မှ မွေးဖွားလာသော သားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဇနီးဝိရိလတွင် ဘွဲ့ယူတော့မည့် သူလဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူအား “အဖေ ကျွန်တော် ဘွဲ့ယူမဲ့နေ့မှာ စီးဖို့ ကားအသစ်တစ်စီး ဝယ်ပေးပါနော်” ဟု ဖခင်အား ပူဆာလေ၏။ အဖေသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားပြီး “သား လိုချင်၊ စီးချင် တဲ့ ကား အသစ် တစ်စီးကို အဖေ ဝယ်ပေးပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖေ ခိုင်းတဲ့ အလုပ် သုံးခုကို လုပ်ပေးရမယ် အဲဒီ သုံးခုကတော့ ...

- ၁) သားရဲ့ ပညာရေးမှာ အဆင့်မြင့်လာရမယ်။
- ၂) ကျမ်းစာကို နေ့တိုင်း ဖတ်ရမယ်။
- ၃) သားရဲ့ဆံပင်ရှည်တွေကို ညှပ်ပစ်ရမယ်။ ဒါတဲနော်။ ဒီသုံးမျိုးကို သားလုပ်ခဲ့ရင် ဘွဲ့ယူမဲ့နေ့မှာ သားလိုချင်တဲ့ ကားတစ်စီးကို အဖေ ဝယ်ပေးမယ်။ ကြားလား”

မေလ ရောက်လာသော်လဲ သူလိုချင်သော ကားတစ်စီးမှ မရသေး ပါ။ ထို့ကြောင့် “အဖေ သား ဘာလုပ်ရမလဲ။ ကျွန်တော် ဘွဲ့ယူဖို့ ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးရမယ်လေ။ အဖေ မေ့နေပြီလား” ဟုသတိ ပေးလိုက်ပါသည်။ အဖေက “သား အတန်းထဲမှာ အဆင့် ‘စီ’ ကနေ ‘အေ’ ကို ရောက်လာတဲ့ အတွက် သိပ်တော်လာပါတယ်။ မနက်စောစော ကျောင်း မသွားခင် ကျမ်းစာ ဖတ်ဖို့ မမေ့ပါနဲ့။ သားရဲ့ ဆံပင်ရှည်တွေ အခုထိ မညှပ်သေးပါလား” လို့ ပြန်ပြော လိုက်ပါတယ်။

သားက “အဖေ သား ‘ယေရှုသက်တော်စဉ်’ နဲ့ ‘ပညတ်တော်ဆယ်ပါး’ ရုပ်ရှင် ကြည့်တုံးက ဇာတ်လမ်းထဲမှာ မောရှေက ဆံပင်ရှည် ထားသလို သခင်ယေရှုလဲ ဆံပင် အရှည်ကြီး ထားတယ်။ သားလဲ သူတို့ကို အတုယူပြီး ဆံပင် အရှည်ထားချင်လို့ မညှပ် ဖြစ်သေးတာပါ အဖေ” လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အဖေက “သား မောရှေနဲ့ သခင်ယေရှုဟာ ခမည်းတော်ဘုရားသခင် စေခိုင်းတာကို နာခံပြီး လိုက် လျှောက် အသက်ရှင်တယ်။ သားလဲ သားရဲ့ အဖေ ဖြစ်တဲ့ ဝါဒကားကို နားထောင် လိုက် လျှောက် ဖို့ ဆံပင်ညှပ်ပါ” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဘွဲ့ယူမည့်နေ့တွင် ဘီလ်သည် သူ၏ ဖခင်ထံမှ လှပသော စက္ကူဖြင့် သေသေသပ်သပ် ထုတ်ထားသော ကျမ်းစာအုပ် တစ်အုပ်ကို လက်ခံရရှိလေသည်။ ဘီလ်သည် ကားအသစ် အစား ကျမ်းစာအုပ်သာရရှိ သောကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူကို အလွန် စိတ်ဆိုးသွားလေသည်။ ထိုကျမ်းစာအုပ်ကို သူ၏ အခန်းတွင်း လွှင့်ပစ် ထားခဲ့ပြီး အိမ်မှ အဝေးသို့ ထွက်ခွာ သွားလေတော့သည်။

နှစ်အတော်ကြာ၍ သူ့ဖခင် ကွယ်လွန်သောနေ့တွင် ဘီလ် အိမ်သို့ ပြန်ရောက် လာ ခဲ့ပါသည်။ ဖခင် ဈာပန အခမ်းအနား ပြီးနောက် တစ်ညနေတွင် လွန်ခဲ့သော နေ့များမှ ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် အချီအချ စကားများခဲ့ခြင်းများကို ပြန်လည်တွေးတော နေမိခဲ့သည်။ ဖခင် ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို သူ့အား အမွေ လှူပေးခဲ့ပုံ၊ သူ့ဖခင်က သူ ဘွဲ့ယူသောနေ့တွင် ကျမ်းစာအုပ် တစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပုံ၊ သူ့စိတ်ဆိုး၍ ကျမ်းစာအုပ်ကို လွှင့်ပစ်ပြီး အဝေးသို့ ထွက်ခွာပုံ များကို ပြန်လည် မြင်ယောင်မိသည်။ ထို့နောက် ဖခင် မေတ္တာကို ဆင်ခြင်မိပြီး သူ့လွှင့်ပစ်ခဲ့သော ကျမ်းစာအုပ်ကို သူ့ အခန်းတွင် လိုက်လံရှာဖွေမိသည်။ တွေ့လျှင် ကျမ်းစာအုပ်တွင် ပေနေသော ဖုံးများ ကို သုတ်သင် ဖယ်ရှင်းလိုက်ပြီး ကျမ်းစာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်ရာ ထိုကျမ်းစာအုပ်တွင် သူ့ဖခင်က သူဘွဲ့ယူမည့် နေ့စွဲဖြင့် ရေးသားထားပေးခဲ့သော ချက်လက်မှတ် တစ်စောင်အား တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို ချက်လက်မှတ်တွင်

သူနာပြုတစ်ဦး-ခံစားချက် (၂)

ဖျားနာသော သူများကို ပြုစုရတဲ့ “သူနာပြု” ကိုယ်ခန္ဓာ မကျန်းမာခြင်း သာမက စိတ် မကျန်းမာခြင်း နှစ်ခုစလုံးကိုပါ နှစ်သိမ့် ပြုစုရတဲ့ “သူနာပြု”။ “သူနာပြု” တို့မည်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ စိတ်နှလုံးသား၊ ညင်သာတဲ့ ထိတွေ့ ကိုင်တွယ်မှု ရှိရမယ်။ စေတနာစိတ်နဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ အပြည့်နှင့်လည်း ပြုစုတတ်ရမယ်တဲ့။ ကြင်နာ သနားခြင်း၊ စိတ်ရှည် နှိမ့်ချ သည်းခံခြင်းစိတ် အပြည့် မွေးထားနိုင်ရမယ်တဲ့။ အထူးသဖြင့် “Put on Love everyday” and “Smile” တဲ့။

ယခု စာရေးသူ သူနာပြု အကြောင်း တစ်စေ့ တစ်စောင်း ပြောပြ ပါရစေ။ စာရေးသူ (သူနာပြု) သည် ယခင်က သူနာပြုတစ်ဦး ဖြစ်လာဖို့ လုံးဝ ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါ။ စာရေးသူ (သူနာပြု) အဖြစ်ချင်ဆုံး ကတော့ သူနာပြု တွေကို အမိန့်နဲ့ခိုင်းစေတဲ့ “ဆရာဝန်” တစ်ဦးပဲ ဖြစ်ချင်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဘုရားသခင်ရဲ့ အကြံ အစည်တော်ဟာ သူနာပြု နားမလည်နိုင်ရလောက် အောင် အံ့ဩစရာတွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

“လူသည် မိမိသွားရာလမ်းကို မိမိသိမ်း မှာ ကြံစည်၏။ သို့သော်လည်း သူ၏ ခြေရာကို သာမက သူ၏ စိတ်ကိုပါ” (သူ ဝမ်းဥ)

ဘုရားသခင်က အကြီးအကဲ ဖြစ်လိုသောသူသည် အစေခံ ဖြစ်ရမည် တဲ့။ ယခုတော့ စာရေးသူ (သူနာပြု) သည် ဆရာဝန်ရဲ့ လက်စွဲတော် အထောက်အကူ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို သူနာပြု ပျော်ပါသည်။ သူနာပြု စဉ်းစားမိသည်မှာ- “ကောင်းသော ရှမာရီ” ဟာလည်း သူနာပြု တို့လိုပဲ သူနာပြု တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ သလားလို့။ သူနာပြု ဆုံးဖြတ်လိုက် ပါပြီ။ ကောင်းသော ရှမာရီလိုပဲ ကြင်နာ သနားတတ် တဲ့ စိတ်နဲ့ ဒဏ်ရာ အနာတရနဲ့ ဖျားနာသော သူ တွေကို အစွမ်းကုန် ကူညီပြုစု ပို့မယ်လို့။ ဆရာဝန်ရဲ့ အဆု အဟောက်နဲ့ အခိုင်း ခံရလျှင်လည်း ခံရပါစေတော့၊ သူနာပြုဟာ သူနာပြု အလုပ်ကိုဘဲ ချစ်တတ်လာ ပါပြီ။

ဒါပေမဲ့လည်းလေ ... .. လူဆိုတာက ခက်သား၊ တစ်ခါတစ်ခါ အလုပ် များပြီး ပင်ပန်း ပြီးငွေသွားတဲ့အခါ သူနာပြု အလုပ်ကို လုံးဝ မလုပ် ချင်တော့ လောက်အောင် စိတ်ပျက်မိပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဝေသညဉ့် သို့မဟုတ် သစ္စာစောင့်ခံလော့၊ သို့ မြို့ လျှင် စေသက်သရဏ်ကို ရင်ဖိစဉ် ဆိုတဲ့ ကျမ်းစကားကို ကြားယောင် မိလိုက်တယ်။ သူနာပြုလည်း အဆုံးထိ တိုင်အောင် သာဓုသစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်းပဲ ဖြစ်ချင်တာပေါ့။

နှိမ့်ချ သည်းခံခြင်းနဲ့ နားလည်ခွင့်လွှတ်တတ်ခြင်း တို့ကတော့ သူနာပြု တို့ရဲ့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အာရုံဆောင်၊ လက်တွေ့လုပ်ရတဲ့ ဆောင်ပုဒ် ပါပဲ။ လူနာတွေ၊ ဆရာဝန်တွေ ဘက်က ဘယ်လိုပဲမှားမှား၊ ဖြေရှင်းလို့ မရတဲ့အခါ နားလည် ခွင့်လွှတ် ပေးလိုက်ရတဲ့ သူတွေကတော့ အမြဲတမ်း သူနာပြုတွေ ပါပဲ။ လူနာတွေ ဘက်က အမှားသိ နောင်တရပြီး သူနာပြုတို့ကို ပြန်လည် တောင်းပန်တဲ့အခါမှာတော့ “ရပါတယ်။ ကိစ္စ မရှိပါဘူး။ ခွင့်လွှတ် ပါတယ်” ဆိုပြီး ခွင့်လွှတ်ပြီး လေးနဲ့ပဲလား? အောင့်သက်သက် ရင်နာနာ အပြေးလေးနဲ့ ပဲလား? ပြန်လည်တုန့်ပြန်ရတဲ့ အကြိမ်ပေါင်းကတော့ မရေမတွက်နိုင် လောက်အောင်ပါပဲ။

အဖြစ်အပျက်ကလေး တစ်ခုကို ဝေမျှပါရစေ။

တစ်ခါက သူနာပြု တာဝန်ကျတဲ့ အဆောင်မှာ ကလေးငယ်လေး တစ်ယောက်ဟာ အသက်ရှူ လမ်းကြောင်းမှာ တစ်စုံတစ်ခု ပိတ်ဆို့နေတဲ့အတွက် အသက် ကောင်းကောင်းရှူလို့ မရပါဘူး။ ကလေးရဲ့ မိခင်ဟာ အလွန်အလွန်ပဲ ခက်ထန်မာကျောပါတယ်။ သူနာပြုတွေကိုလည်း မတူ မတန်သလို သူ့ရဲ့ အခိုင်း အစေ တစ်ယောက်လိုပဲ ဆက်ဆံပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ သူနာပြု တာဝန်ကျတဲ့ အချိန်၊ ကလေးမိခင်ဟာ ညှော်ချိန်မှာ ကလေးကို လာတွေ့ ပါတယ်။ သူမရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ခပ်လှမ်းလှမ်း ကနေပြီး ခပ်ထန် ထန် အသံနဲ့ သူနာပြုကို လှမ်းခေါ် လိုက်ပါတယ်။ သူနာပြု ကလည်း ဘာများ အရေးကြီးလို့ပါလိမ့် ဆိုပြီး သူ့အနားကို အပြေးလေးလှမ်း၊ ရောက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ “ငါ့ကလေး အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိ တယ်ဆိုတာ ငါ သိချင်တယ်” ဆိုတဲ့ သူမရဲ့ ခပ်ထန်ထန် အမိန့်သံ မေးခွန်းကြောင့် သူနာပြု ထောင်းကနဲ ဒေါသထွက်သွားပါတယ်။ စိတ်ထဲကလည်း “ငါ့ကို သူ့ရဲ့ အခိုင်းအစေ တစ်ယောက်လို သဘောထား ပြောဆို ဆက်ဆံတယ်ဆိုပြီး ပိုလို့ ဒေါသ ထွက်မိတယ်။

ဒါပေမဲ့လည်းလေ သူနာပြု တို့မည်သည် ဒေါသ ထွက်ချင်သော်လည်း အပြင် ထွက်မလာခင် ပြန်လည်မျှချ ခွင့်လွှတ် နားလည် ပေးရတဲ့ နှလုံးသား ပိုင်ရှင် မဟုတ်ပါလား။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ” ဆိုပြီး ကလေးရဲ့ အခြေ အနေ အားလုံးကို ရှင်းပြပါတယ်။ နှိမ့်နှိမ့်ချချ လေသံလေးနဲ့ ရှင်းပြတဲ့ သူနာပြုကို သူမကတော့ ခပ်ထန်ထန်နဲ့ မလိုအပ်တဲ့ မေးခွန်းတွေ၊ သိပြီးသားတွေကိုလည်း ပြန်မေးလို့ စိတ်ရှည်ရှည် ထားပြီး ပြန်ဖြေပေးရတာလည်း စိတ်မော လူမောပါပဲ။

တစ်ညနေတည်းမှာပဲ ကလေးကို တစ်ခြားဆေးရုံ (ကုသမှု ပစ္စည်း ကိရိယာ စုံတဲ့ ဆေးရုံ) ကိုပြောင်းရမယ်ဆိုတော့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် စီစဉ်လိုက် ရပါ တယ်။ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီး သွားခါနီးမှာ ကလေးမိခင်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဆေးရုံ အဆောင်ထဲက ထွက်ခါနီး ကလေးလေးကို မိခင်ရင်ခွင်ထဲ ထဲ့ပြီး ခဏ ချိခိုင်းလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ကလေးရဲ့ မိခင်ဟာ အတား အဆီး မရှိတဲ့ မျက်ရည် တွေ စီးကျလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ သူနာပြု လည်း ကလေးမိခင် ငိုနေတာကို ကြည့်ပြီး တော်တော်ကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါတယ်။ ခုနက အစိုင်အခဲတွေလည်း အားလုံး အရည်ပျော်သွားပါတယ်။ တစ်ရှူး၊ စက္ကူရွက် ကလေးများကို လှမ်းယူပြီး ကလေးမိခင်ကို လှမ်းပေးလိုက်တဲ့အခါ မှာတော့ ကလေးမိခင်က မျက်ရည်များ သုတ်ပြီး သူနာပြုကို ပြန်ကြည့်တဲ့ အကြည့် “ကျေးဇူး အများကြီးတင်ပါတယ် သူနာပြု တို့ရယ်” ဆိုတဲ့ ကလေး မိခင်ထံမှ စကား ... ..

သူနာပြု နားလည်လိုက်ပါတယ်။ သူမရဲ့ ရင်တွင်းထဲက ပြောမဲ့စကား “ဪ ... သူနာပြုတွေဟာ ငါ့သူတို့ အပေါ် ဘယ်လောက် ပဲ ဆိုးခဲ့ ဆိုးခဲ့၊ အထက်စီးက ဆက်ဆံခဲ့ ပေမဲ့လည်း ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပြီး ကြင်နာခြင်း ကရုဏာတွေ ပေးနေပါလားလို့ ...”

ဪ “သူနာပြု” ဆိုတာ... ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ သနားခြင်း ကရုဏာ၊ ခွင့်လွှတ် သည်းခံ နှိမ့်ချ စိတ်ရှည်ခြင်း နှလုံးသား ပိုင်ရှင်များပါလား။ ... ..

စေဇိုး စားမြင့် စေရှုံး မခံနဲ့ဦး၊ စေတောင်းစားမြင့် စေဇိုးကို နိုင်ခင်ခဏ၊ ဇရုမ ဝ ၂၂၂

“သူနာပြုများ အားလုံးကို လေးစား ဂုဏ်ပြုလျက် -” (နန်းစင်ဖြူ)

ဝဝဝ
(စာမူများ ရေးသား ပေးပို့ နိုင်ပါသည်)
နိုင်ငံရေး ၊ လူမျိုးရေး ၊ ဂိုဏ်းဂန နှင့် ငြိစွန်း ပါတိသက်သော
စာမူများကို လုံးဝ လက်မခံပါ။

Min Aung Thet Lwin ,
Blk 76A , #30-02, Red Hill Road, S'pore 151076 .
(E-mail address ; min_atl @ yahoo . com . sg)